

Nettotaseen erät

milj. mk

	31. 12. 1976	31. 12. 1977	Muutos
+ Nettosaamiset ulkomailta	1 437	557	— 880
+ Liikepankkien keskuspankkirahoitus	4 284	5 032	+ 748
+ Nettosaamiset yrityksiltä	1 092	1 174	+ 82
+ Nettosaamiset julkiselta sektorilta	— 686	63	+ 749
= Nettosaamiset yhteensä	6 127	6 826	+ 699
+ Nettovelka muille rahoituslaitoksille	753	806	+ 53
+ Liikkeessä olevat talletustodistukset	—	200	+ 200
+ Liikkeessä oleva raha	2 885	3 167	+ 282
+ Oma pääoma, arvonjärjestelytilit ja muut tase-erät, netto	2 489	2 653	+ 164
= Nettovelat ja oma pääoma yhteensä	6 127	6 826	+ 699

merkitty taseeseen sellaisenaan, vaan se on liikepankkien huomattavan rahapolitiittisen merkityksen vuoksi jaettu kahtia ”liikepankkien keskuspankkirahoitukseen” ja ”nettovelkaan muille rahoituslaitoksille”.

Setelinanto-oikeus ja sen käyttö

Suomen Pankin setelinanto-oikeus ja sen käyttö ilmenevät seuraavasta asetelmasta:

Setelinantotase

milj. mk

	31. 12. 1976	31. 12. 1977	Muutos
<i>Setelinanto-oikeus</i>			
Ensisijainen kate	2 307	2 691	+ 384
Toissijainen kate	1 500	1 500	—
Yhteensä	3 807	4 191	+ 384
<i>Setelinanto-oikeuden käyttö</i>			
Liikkeessä olevat setelit	2 635	2 892	+ 257
Vaadittaessa maksettavat sitoumukset	131	232	+ 101
Shekkiluotoista nostamatta	1	2	+ 1
Setelinantovara	1 040	1 065	+ 25
Yhteensä	3 807	4 191	+ 384

Ensisijainen setelinkate, johon luetaan kulta ja pankin riidattomat ulkomaiset saamiset, kasvoi vuoden 1977 aikana 384 milj. markkaa 2 691 milj. markkaan. Toissijainen setelinkate, johon luetaan katekelpoiset kotimaiset vekselit, pysyi ennallaan ja oli vuoden lopussa ohjesäännön mukaisella ylärajallaan 1 500 milj. markkaa. Täten koko setelinanto-oikeus kasvoi ensisijaisen setelinkatteen kasvun takia 384 milj. markkaa. Kun setelinanto-oikeuden käyttö, johon luetaan liikkeessä oleva setelistö, vaadittaessa maksettavat sitoumukset sekä shekki-

luotoista nostamatta oleva määrä, kasvoi yhteensä 359 milj. markkaa, kasvoi setelinantovara vain 25 milj. markkaa ja oli vuoden lopussa 1 065 milj. markkaa.

Tilinpäätös

Suoritettua tiliaseman tarkastelua täydentää pankin tase kertomusvuoden ja sitä edeltäneen vuoden lopussa:

Tase

milj. mk

	31. 12. 1976	31. 12. 1977		31. 12. 1976	31. 12. 1977
Vastavaa			Vastattavaa		
Kulta	121	133	Vaihdettavat tilit	50	53
Erityiset nosto-oikeudet ..	236	204	Sidotut tilit	51	41
Kultaosuus Kansainvälisessä Valuuttarahastossa	—	—	Valuuttavelat	101	94
Vaihdettavat valuutat	1 004	1 265	Kansainvälisen Valuuttarahaston markkatilit ...	1 665	1 838
Sidotut valuutat	440	537	Osoitetut erityiset nosto-oikeudet	258	300
<i>Kulta ja valuuttasaamiset</i>	1 801	2 139	Määräaikaiset velat	—	1 309
Ulkomaiset vekselit	436	488	Muut ulkomaiset velat ...	1 923	3 447
Ulkomaiset joukkovelkakirjat	397	543	Setelit	2 635	2 892
Markkaosuus Kansainvälisessä Valuuttarahastossa	827	928	Metalliraha	250	275
<i>Muut ulkomaiset saamiset</i>	1 660	1 959	Liikkeessä oleva raha	2 885	3 167
Liikepankkien shekkitilit ..	174	110	Liikkeessä olevat talletustodistukset	—	200
Diskontatut vekselit	2 920	3 091	Postipankin shekkitili	2	1
Joukkovelkakirjat	332	354	Liikepankkien shekkitilit ..	2	3
Päiväluotot	1 204	1 804	Päivätalletukset	1 137	850
Muut	44	61	Pääomantuontitalletukset ..	—	246
<i>Saamiset rahoituslaitoksilta</i>	4 674	5 420	Muut	2	94
Joukkovelkakirjat	67	60	Velat rahoituslaitoksille ..	1 143	1 194
Valtion metallirahavastuu	279	304	Shekkitilit	2	2
Muut	101	27	Suhdannerahastotalletukset	59	36
<i>Saamiset julkiselta sektorilta</i>	447	391	Pääomantuontitalletukset ..	—	287
Uusvientivekselit	165	194	Tuontitalletukset	973	—
Kotimaisten toimitusten rahoitus	554	714	Muut	99	3
Joukkovelkakirjat	198	214	Velat julkiselle sektorille ...	1 133	328
Muut	483	294	Investointitalletukset	58	35
<i>Saamiset yrityksiltä</i>	1 400	1 416	Pääomantuontitalletukset ..	242	181
<i>Muut varat</i>	53	85	Tuontimaksutalletukset ...	6	19
			Muut	2	7
			Velat yrityksille	308	242
			Muut velat	13	13
			Arvonjärjestelytilit	592	671
			Kantarahasto	1 400	1 400
			Vararahasto	334	436
			Tilivuoden tulos	203	218
			Oma pääoma	1 937	2 054
Yhteensä	10 035	11 410	Yhteensä	10 035	11 410

Pankin omat varat ilman tilivuoden voittoa olivat tilinpäätöksen mukaan 1 836 milj. markkaa, mikä oli 102 milj. markkaa enemmän kuin edellisen vuoden lopussa. Lisäys johtui siitä, että vuoden 1976 voiton toinen puoli siirrettiin vararahastoon. Näiden varojen lisäksi pankilla on sellaisia omaisuuseriä, jotka eivät sisälly pankin taseeseen. Niihin kuuluvat pääkonttorin, haarakonttorien ja setelipainon toi-

mitalat, Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 1967 rahaston (SITRA) peruspääoma sekä eräät muut pankin toiminnan kannalta tarpeelliset kiinteistöt ja osakkeet, lähinnä Mortgage Bank of Finland Oy:n ja Tervakoski Oy:n osake-enemmistöt.

Suomen Pankin tuloslaskelma kertomusvuodelta ja sitä edeltäneeltä vuodelta esitetään seuraavassa asetelmassa:

Tuloslaskelma

mk

	1. 1. 1976—31. 12. 1976	1. 1. 1977—31. 12. 1977
Korkotulot		
Korot kotimaisista saamisista	497 850 429,64	458 409 064,28
Korot ulkomaisista saamisista	40 311 796,60	71 727 307,74
Korot joukkovelkakirjoista	93 121 724,11	126 085 320,12
Yhteensä	631 283 950,35	656 221 692,14
Korkokulut		
Korot kotimaisista veloista	43 828 415,53	68 830 318,41
Korot ja varausprovisiot ulkomaisista veloista	62 601 004,81	103 052 437,17
Yhteensä	106 429 420,34	171 882 755,58
Korkokate	524 854 530,01	484 338 936,56
Muut tuotot		
Provisiot	7 224 271,42	6 223 974,16
Kurssierot	29 588 535,10	165 530 644,41
Muut tuotot	21 649 230,51	16 003 029,37
Yhteensä	58 462 037,03	187 757 647,94
Muut kulut		
Palkat	36 743 525,25	40 218 727,07
Sosiaaliturvamaksut	3 308 301,37	3 543 757,37
Eläkkeet	8 737 323,27	10 861 950,77
Setelien valmistus	17 088 482,41	20 710 748,02
Poistot	51 929 775,03	134 803 124,43
Muut kulut	12 174 423,12	13 901 751,93
Yhteensä	129 981 830,45	224 040 059,59
Siirto arvontjärjestelytileihin	250 000 000,00	230 000 000,00
Tilivuoden tulos	203 334 736,59	218 056 524,91

Pankin kokonaistuotot kasvoivat 155 milj. markkaa ja olivat 844 milj. markkaa. Näistä korot kotimaisista saamisista supistuivat 40 milj. markkaa. Sen sijaan korot ulkomaisista saamisista kasvoivat 32 milj. markkaa ja korot joukkovelkakirjoista 33 milj. markkaa. Netto-tuotot kurssieroista lisääntyivät 137 milj. markkaa.

Pankin kokonaiskulut kasvoivat 160 milj. markkaa ja olivat 396 milj. markkaa. Näistä korot ja varausprovisiot ulkomaisista veloista lisääntyivät 41 milj. markkaa, korot kotimaisista veloista 25 milj. markkaa, setelien valmistuskulut 4 milj. markkaa ja palkat 3 milj. markkaa. Poistoja tehtiin 135 milj. markkaa, mikä oli 83 milj. markkaa enemmän kuin edel-

lisenä vuonna. Suurin osa poistoista oli setelipainon uudisrakennuskustannuksia. Arvontjärjestelytileille pankin tuotoista siirrettiin 230 milj. markkaa, joka oli 20 milj. markkaa vähemmän kuin edellisessä tilinpäätöksessä.

Pankin voitto tilivuodelta oli 218 056 524,91 markkaa. Vuoden 1978 avautaseessa on vararahastoon siirretty puolet voitosta eli 109 028 262,46 markkaa. Toinen puoli on siirretty käyttämättömien voittovarojen tilille ja sen käytöstä päättää eduskunta.

Pankkivaltuusmiehet ehdottavat, että

mainittu määrä, 109 028 262,45 markkaa, siirrettäisiin valtiovarastoon.

Tilinpäätöksen yhteydessä on Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 1967 rahaston (SITRA) peruspääoma korotettu 200 milj. markasta 300 milj. markkaan siirtämällä Suomen Pankin omistamia joukkovelkakirjoja 100 milj. markan arvosta SITRALle sekä veloittamalla vastaava summa Suomen Pankin arvontjärjestelytililtä. Kertomuksen jälkimmäisessä osassa esitetyn perustelun nojalla (ks. s. 21) pankkivaltuusmiehet ehdottavat, että eduskunta hyväksyisi

edellä mainittujen 100 000 000 markan nimellisarvoisten joukkovelkakirjojen siirron Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 1967 rahastoon.

Pankkivaltuusmiesten käsittelemiä asioita

Tilintarkastus

Vuoden 1976 valtiopäivillä valitut tilintarkastajat, varatuomari Pekka Pesola, taloustieteiden maisteri Markus Aaltonen, järjestösihteeri Erkki Kivimäki, varatuomari Arto Lampinen ja kunnallisneuvos Mikko Kaarna toimittivat viime vuonna 21—25 helmikuuta pankin vuoden 1976 tilien tarkastuksen. Tilintarkastajien lausunnon mukaisesti pankkivaltuusmiehet myönsivät johtokunnalle vastuuvapauden pankin hallinnosta vuodelta 1976.

Lainausliikkeen ja valuuttakaupan tarkastus

Pankkivaltuusmiehet ovat kertomusvuoden aikana toimittaneet johtosääntönsä määräämän pankin lainausliikkeen ja muiden sijoitusten sekä valuuttakaupan tarkastuksen seuraavina aikoina: helmikuun 4, maaliskuun 21, toukokuun 3, elokuun 18, lokakuun 11 ja marraskuun 18 päivänä.

Inventtaukset ja haarakonttorien tarkastukset

a) Pääkonttorissa

Johtosääntönsä 6 §:n mukaisesti pankkivaltuusmiehet ovat toimittaneet pääkonttorin kassojen ja kassaholvien sekä laina- ja vakuuskirjojen ynnä panttien ja talletusten inventtauksen. Inventtauksessa ei havaittu aihetta muistutuksiin.

b) Haarakonttoreissa

Pankkivaltuusmiehet ovat valvoneet, että konttorien valvojat ovat inventoineet haara-

konttorien käsikassat ja holvit kerran kuukaudessa sekä vekselit, velkakirjat ja pantit vähintään kolmesti vuodessa.

Kaikissa haarakonttoreissa on toimitettu pankin johtosääntönsä 2 §:ssä säädetty tarkastus.

Längmanin ja Rosenbergin rahastot

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet Längmanin ja Rosenbergin rahastojen tilit vuodelta 1976 ja lähettäneet jäljennökset tileistä eduskunnan pankkivaliokunnalle.

Maaliskuun 21 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet hyväksyivät eduskunnan toukokuun 6 päivänä 1969 vahvistamien ohjeiden mukaisesti E. J. Längmanin B-rahastosta vuonna 1974 jaettujen apurahojen tilitykset.

Edellä mainittujen ohjeiden mukaan apurahojen oltua haettavina pankkivaltuusmiehet päättivät edellä mainitussa kokouksessaan, että E. J. Längmanin B-rahastosta kertomusvuonna jakoa varten käytettävissä olevat 49 900 markkaa jaetaan apurahoja anoneille suppeamman pankkivaltuuston ehdotuksen mukaisesti.

Kesäkuun 20 päivänä pidetyssä kokouksessa pankkivaltuusmiehet oikeuttivat johtokunnan suorittamaan Suomen Pankin hoidossa olleen kamarineuvos Herman Rosenbergin rahaston noin 50 000 markan suuristen varojen siirron museovirastolle lain 931/76 perusteella.

Suomen itsenäisyyden juhlavuoden 1967 rahasto (Sitra)

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet Sitran tilit vuodelta 1976 ja lähettäneet jäljennökset toimintakertomuksesta, inventaarista ja taseista eduskunnan pankkivaliokunnalle.

Sitran yliasiamies oli 7 päivänä joulukuuta allekirjoittamassaan muistiossa todennut, että inflaation johdosta on Sitran käyttövarojen reaaliarvo vuodesta 1974 alkaen ollut pienempi kuin rahastoa perustettaessa 1966, siitä huolimatta että rahaston peruspääoma oli vuonna 1971 korotettu kaksinkertaiseksi eli 200 milj. markkaan.

Sitra on tarpeen vaatiessa ja muiden rahoitusvaihtoehtojen kehittyessä voinut suunnata toimintaansa uusiin rahoitusmuotoihin ja -alueisiin. Se on ollut jatkuvasti yhteydessä tutkimuksen eri aloihin ja erisuuruiseen teollisuuden sekä yleensäkin pyrkinyt toiminnallaan edistämään yritysten, laitosten ja kehitystyön eri alojen välistä yhteistyötä. Kansantaloudellisesti tärkeiden toimintakohteiden määrä ei suinkaan ole vähenemässä vaan päinvastoin kasvamassa. Sitra on rahoittanut kasvua ja rakennemuutoksia edistävää tutkimus- ja kehitystyötä myöntämällä yrityksille lainoja sekä tukemalla Keksintösäätiön toimintaa. Ensitoimitusten tekninen takuu, lisenssien ostoihin myönnettävät lainat ja teknisen suunnittelun vientituki ovat Sitran kehittämää erityisrahoitusmuotoja.

Sitra voisi sijoittaa kansantaloudellisesti merkittäviin tutkimus- ja kehitysprojekteihin sekä teknistä kehitystä edistävän toimintansa tehostamiseen, nykyisten tulojensa lisäksi, 100 milj. markalla nostetun peruspääoman tuoton eli noin 8 milj. markkaa vuodessa. Rahaston kartuttaminen peruspääomaa nostamalla ei merkitse Suomen Pankin omaisuuden lahjoittamista pankin ulkopuolelle vaan sisäistä siirtoa. Tuottojen käyttötahti taas on kokonaan pankin säädettävissä.

Joulukuun 16 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet johtokunnan esityksen mukaisesti päättivät korottaa Sitran peruspääomaa 100 milj. markkaa siirtämällä Suomen Pankin vuoden 1977 tilinpäätöksen yhteydessä pankin omistamia joukkovelkakirjoja Sitralle ja veloittamalla vastaavalla summalla arvonjärjestelytiliä. Siirtoon on saatava eduskunnan hyväksyminen.

Rahalain 2 §:n muuttaminen

Vuonna 1962 annetun rahalain (276/62) alkuperäisessä 2 §:ssä oli säännös markan kansainvälisestä perusarvosta, joka ilmaistiin kul-

tana ja josta päätti valtioneuvosto Suomen Pankin esityksestä. Esityksen tekemisestä päättivät pankkivaltuusmiehet johtokunnan ehdotuksen perusteella. Kansainvälistä Valuuttarahastoa koskevassa sopimuksessa ja sen muutoksissa oli myös säännöksiä valuuttojen perusarvosta ja sen tehtävistä valuuttakurssijärjestelmässä. Perusarvon tärkein tehtävä oli toimia noudatettavien päivittäisten valuuttakurssien sekä näiden vaihtelun alueiden kiintopisteinä. Vaihtelun alue oli enintään 1 % perusarvon kummallakin puolella. Tämän kansainvälisen ns. pariarvojärjestelmän perustana oli Yhdysvaltain dollarin rajaton ja kiinteähintainen vaihdettavuus kultaan.

Pariarvojärjestelmän toimintaa vaikeuttivat kuitenkin 1960-luvun lopulta lähtien toistuvat häiriöt kansainvälisillä valuuttamarkkinoilla. Yhdysvaltain hallituksen lopetettua 15 päivänä elokuuta 1971 kullin myymisen keskuspankeille Valuuttarahaston johtavat jäsenmaat lakkasivat pysyttämässä valuuttakurssijansa aikaisemmin mainittujen vaihtelurajojen puitteissa. Tästä oli seurauksena, että muiden jäsenmaiden — Suomi ja muut pohjoismaat mukaan luettuina — oli meneteltävä samoin kyetäkseen noteeraamaan kurssit näille valuutoille. Kun pariarvojärjestelmästä kansainvälisesti luovuttiin, merkitti se Suomen osalta sitä, että markan perusarvo menetti merkityksensä valuuttakurssien tason määrääjänä.

Kansainvälinen Valuuttarahasto aloitti välittömästi toiminnan valuuttatilanteen vakiinnuttamiseksi ja kehotti jäsenmaitaan ryhtymään toimenpiteisiin tyydyttävän valuuttakurssien rakenteen aikaansaamiseksi ja kurssien vaihtelun välien määrittämiseksi. Sen jälkeen kun tärkeimpien valuuttakurssien suhteista oli päästy yksimielisyyteen, otettiin rahaston toimesta käyttöön 18 päivänä joulukuuta 1971 väliaikaiseksi tarkoitettu ns. keskuskurssijärjestelmä. Keskuskurssi oli ilmaistava joko kultana, erityisinä nosto-oikeuksina tai rahaston jonkin jäsenmaan valuutan suhteen. Päiväkurssien vaihtelun alue oli 2 ¼ % keskuskurssin molemmin puolin.

Kun epäselvän kansainvälisen tilanteen vuoksi ei ollut edellytyksiä rahalain muuttamiseen, Suomen Pankin johtokunta päätti 20 päivänä joulukuuta 1971, keskusteltuaan asiasta eduskunnan pankkivaltuusmiesten ja maan hallituksen edustajien kanssa, määrätä markan keskuskurssiksi 4,10 markkaa dollarilta. Samaa menetelytapaa noudattaen muutettiin dollarin uuden

devalvoinnin yhteydessä 15 päivänä helmikuuta 1973 markan keskuskurssi 3,90 markaksi dollarilta.

Keskuskurssijärjestelmään siirtymisen jälkeen odotettiin kansainvälisen valuuttatilanteen vakiintuvan ja Yhdysvaltain palauttavan dollarin vaihdettavuuden kultaan. Dollarin devalvointi vahvistettiin toukokuussa 1972, mutta sen vaihdettavuutta ei palautettu ja häiriöt kansainvälisillä valuuttamarkkinoilla jatkuivat. Kesäkuussa liukui Englannin punnan kurssi uusien vaihtelurajojen ulkopuolelle. Helmikuun 13 päivänä 1973 Yhdysvallat ilmoitti dollarin uudesta devalvoinnista kullan suhteen ja seuraavan maaliskuun kuluessa liukuivat kaikkien tärkeimpien valuuttojen kurssit laajennettujen vaihtelualueidensa ulkopuolelle.

Voidakseen säilyttää markan ulkoisen arvon keskimäärin vakaana Suomen Pankin oli hallituksen suostumuksella 4 päivänä kesäkuuta 1973 luovuttava noudattamasta dollarin kurssille vahvistettua vaihtelualuetta.

Suomen Pankki on seurannut kansainvälistä käytäntöä ja Kansainvälisen Valuuttarahaston ohjeita pyrkiessään maan edun mukaisesti varmistamaan valuuttakurssien noteeraamisen poikkeuksellisissa ja epävakaisissa oloissa. Pankin johtokunta pyrki myös toimimaan rahalain 2 §:n hengen mukaisesti, vaikkakin joutui tarvittavia päätöksiä tehdessään joskus menettelemään muodollisesti sanotun lainkohdan säännöksistä poikkeavalla tavalla. Asiaa koskevat monimutkaiset selvitystyöt olivat jatkuvasti käynnissä samanaikaisesti kuin pohdittiin keinoja tilanteen saattamiseksi lainmukaiseen järjestykseen.

Kun kävi ilmeiseksi, että uuden kansainvälisesti hyväksyttävän valuuttajärjestelmän luominen tulee viemään odotettua enemmän aikaa, pankkivaltuusmiehet johtokunnan ehdotuksen mukaisesti päättivät kokouksessaan maaliskuun 14 päivänä 1975 tehdä valtioneuvostolle esityksen rahalain 2 §:n muuttamisesta. Esityksessä oli luovuttu markan perusarvon käsitteestä, koska se ei sovellu liukuvien valuuttakurssien järjestelmään. Tilalle ehdotettiin käsitettä ”markan ulkoinen arvo”, joka ilmaistaisiin niiden maiden valuuttojen keskimääräisenä kurssinä, joiden kanssa valtaosa Suomen ulkomaankaupasta tapahtuu. Tämä keskimääräinen kurssi olisi painotettu niiden osuuksien suhteella, joka kullakin maalla on Suomen tavaroiden tuonnista ja viennistä.

Hallitus antoi keväällä 1977 eduskunnalle suunnilleen pankkivaltuusmiesten ehdotuksen mukaisen esityksen laiksi rahalain 2 §:n muuttamisesta. Eduskunta hyväksyi lain syksyllä ja se vahvistettiin lokakuun 28 päivänä. Samana päivänä annettiin asetus markan ulkoista arvoa koskevien asioiden käsittelystä valtioneuvostossa. Myös pankkivaltuusmiehet olivat koolla samana lokakuun 28 päivänä ja päättivät, edellä mainitun lain tultua vahvistetuksi, tehdä valtioneuvostolle johtokunnan ehdotuksen mukaisen esityksen valtioneuvoston päätökseksi, jolla tarkemmin määriteltäisiin markan ulkoisen arvon ilmaisussa käytettävä valuuttaindeksi. Esityksen mukainen valtioneuvoston päätös annettiin vielä samana päivänä. Laki rahalain 2 §:n muuttamisesta, asetus markan ulkoista arvoa koskevien asioiden käsittelystä valtioneuvostossa ja valtioneuvoston päätös markan ulkoisesta arvosta, jotka kaikki tulivat voimaan 1 päivänä marraskuuta, on julkaistu asetuskokoelmassa numeroilla 759—761/77. Niiden voimaan saattamisella on vakinaistettu se menettelytapa, jota Suomen Pankki itse asiassa on jo useamman vuoden ajan noudattanut valuuttakurssien määrittelyssä.

Rahalain 2 § on nykyisessä muodossaan näin kuuluva:

”2 §.

Markan ulkoinen arvo ilmaistaan valuuttaindeksilukuna, joka osoittaa Suomen ulkomaankaupan kannalta tärkeiden valuuttojen kurssien keskimääräisen muutoksen.

Valtioneuvosto vahvistaa Suomen Pankin esityksestä valuuttaindeksin laskentaperusteet ja indeksiluvun vaihtelun rajoja. Esityksen tekemisestä päättävät eduskunnan pankkivaltuusmiehet Suomen Pankin johtokunnan ehdotuksen perusteella.

Suomen Pankki huolehtii siitä, että valuuttaindeksi pysyy vaihtelun rajoissa. Vakavan häiriön sattuessa valuuttamarkkinoilla Suomen Pankilla on kuitenkin oikeus tilapäisesti olla noudattamatta valuuttaindeksiluvun vaihtelun rajoja. Tällainen asia on niin pian kuin mahdollista saatettava valtioneuvoston käsiteltäväksi siten kuin 2 momentissa säädetään.

Valtioneuvoston on käsiteltävä 2 ja 3 momentissa mainitut asiat kiireellisinä sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Suomen Pankin esitys on joko muuttamattomana hyväksyttävä tai hylättävä. Asia on pidettävä salassaan kunnes valtioneuvoston päätös on tehty.”

Markan ulkoisen arvon muutoksia

Vuoden 1977 aikana, ennen edellä kerrottua rahalain 2 §:n muuttamista, alennettiin markan keskimääräistä kansainvälistä arvoa valtioneuvoston suostumuksella kaksi kertaa. Huhtikuun 4 päivänä pidetyssä pankkivaltuusmiesten kokouksessa esiteltiin johtokunnan kirjelmä, jossa johtokunta totesi, että kansainvälinen valuuttatilanne on Suomen kannalta muuttunut huhtikuun 1 päivänä Ruotsin, Norjan ja Tanskan ilmoitettua kruunujensa devalvoinnista. Jotteri Suomen viennin kilpailukyky tämän vuoksi heikkenisi, johtokunta rahalain 2 §:ään viitaten ehdotti pankkivaltuusmiesten päätettäväksi, että pankkivaltuusmiehet tekisivät valtioneuvostolle esityksen Suomen Pankin oikeuttamisesta nostamaan 1 päivänä huhtikuuta soveltamaansa, Kansainvälisen Valuuttarahaston 18 päivänä joulukuuta 1971 suositteluun keskuskurssi-järjestelmään perustuvaa ulkomaankauppaosuksella painotettua valuuttakurssien keskimääräistä tasoa 6 %, mikä merkitsee markan keskimääräisen kansainvälisen arvon alenemista 5,7 %. Hyväksyen johtokunnan ehdotuksen pankkivaltuusmiehet tekivät asiasta esityksen valtioneuvostolle, joka samana huhtikuun 4 päivänä antamassaan päätöksessä (301/77) hyväksyi valuuttakurssien muutoksen. Päätös tuli voimaan huhtikuun 5 päivänä.

Elokuun 29 päivänä Ruotsi, Norja ja Tanska ilmoittivat jälleen valuuttojensa devalvoinnista. Tämän johdosta pidettiin valuuttamarkkinat Suomessa suljettuina 29—31 elokuuta. Pankkivaltuusmiehet kokoontuivat kolmena perättäisenä päivänä pohtimaan muuttunutta valuuttatilannetta. Hallituksessa valuuttakurssikysymys kytkeytyi moniin muihin kysymyksiin, mikä viivästytti ratkaisun tekoa. Elokuun 31 päivänä pidetyssä kokouksessa voitiin pankkivaltuusmiehille esitellä johtokunnan kirjelmä, jossa todettiin muun muassa, että Ruotsin kruunu oli päätetty devalvoida 10 prosentilla 15 valuutan muodostaman korin suhteen, mikä merkitsi valuuttakurssien nousua 11,1 prosentilla. Norjan ja Tanskan kruunut oli devalvoitu 5 prosentilla. Paine Suomen Pankin valuuttavarantoa vastaan oli kesä—elokuun aikana ollut varsin kova verrattain suotuisasta kauppataaseen kehityksestä huolimatta. Vaihdettava varanto oli laskenut noin 700 milj. markkaan. Termiivaluuttakaupat olivat olleet voimakkaasti myyntivoittoiset ja ilmensivät osaltaan kotimaisten valuuttamarkkinoiden tasapainotto-

muutta. Teollisuuden kannattavuus ja kansainvälinen kilpailukyky olivat useilla päätoimialoilla pysyneet alhaisina. Tämän vuoksi johtokunta ehdotti, että pankkivaltuusmiehet tekisivät jälleen valtioneuvostolle esityksen valuuttakurssien muuttamisesta siten, että Suomen Pankki oikeutettaisiin nostamaan huhtikuun 5 päivästä soveltamaansa valuuttakurssien keskimääräistä tasoa 3,1 %, mikä merkitsi markan kansainvälisen arvon alenemista 3 %. Pankkivaltuusmiehet tekivät sanotunlaisen esityksen valtioneuvostolle, joka samana päivänä antamallaan päätöksellä (651/77) hyväksyi esityksen. Päätös tuli voimaan 1 päivästä syyskuuta.

Suomen Pankin soveltamien korkojen alentaminen

Syyskuun 19 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta totesi, että elokuun 1977 talouspoliittisten ratkaisujen yhteydessä hallitus esitti Suomen Pankille korkokannan alentamista yhdellä prosenttiyksiköllä. Toimenpiteellä pyritään vähentämään kustannuspainetta ja täten hillitsemään inflaatiota. Korkokannan alentaminen olisi toteutettavissa lokakuun 1 päivästä lukien. Edellä olevan perusteella johtokunta esitti, että pankkivaltuusmiehet muuttaisivat kesäkuun 14 päivänä 1973 tekemäänsä korkopäätöstä johtokunnan kirjelmässä mainitulla tavalla.

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät johtokunnan esityksen syyskuun 20 päivänä pitämässään kokouksessa ja päättivät, että kotimaisille rahalaitoksille johtokunnan päättämien yleisten luotonanto-ohjeiden puitteissa myönnettävästä diskontto- ja rediskonttoluotosta veloittettava peruskorko alennetaan 9 ¼ prosentista 8 ¼ prosenttiin vuodessa ja että muita kotimaisia vekseleitä diskontattaessa ja muunlaista kotimaista luottoa myönnettäessä veloittavat korot alennetaan 7 ½—10 ½ prosentista 6 ½—9 ½ prosenttiin vuodessa. Molemmat alennukset tulivat voimaan 1 päivästä lokakuuta.

Päiväluottomarkkinoiden toiminnan jatkaminen ja korko

Lokakuun 31 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta totesi, että päiväluottomarkkinoiden toiminnan jatkamista koskeva pankkivaltuusmiesten toukokuun 26 päivänä 1976 tekemä päätös on voimassa vuoden 1977 lop-

puun. Kokemukset päivälüottomarkkinoiden toiminnasta ja niiden käytöstä muun rahapolitiikan välineistön täydennyksenä ovat edelleenkin olleet myönteisiä. Päivälüottomarkkinoiden käytökelpoisuus pankkien välisen maksuvalmiuserojen ja erityisesti valtiontaloudesta aiheutuvien rahoitusmarkkinoiden lyhytaikaisten maksuvalmiusvaihtelujen tasoittamisessa sekä kiintöpolitiikan hienosäädössä on jo varsin kiistatonta todettavissa. Näistä syistä johtokunta katsoi, että päivälüottomarkkinoiden toimintaa olisi syytä jatkaa vielä ainakin kolmen vuoden ajan entisen ehdoin, ja tämän mukaisesti esitti, että Suomen Pankki oikeutettaisiin vuoden 1980 loppuun saakka maksamaan päivälüottotileille tehdyille talletuksille vuotuista korkoa enintään 25 % ja veloittamaan päivälüotosta vuotuista korkoa vähintään liikepankkien keskuspankkiluoton peruskoron ja enintään 25 %.

Kokouksessaan marraskuun 18 päivänä pankkivaltuusmiehet käsitelivät asiaa ja päättivät hyväksyä johtokunnan esityksen siten muutettuna, että päivälüottotileille tehdyille talletuksille maksettavan koron ja päivälüotosta veloittettavan koron enimmäismäärä on vuoden 1978 alusta lukien 24 %.

Suomen Pankin talletustodistusten korko

Helmikuun 22 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet päättivät oikeuttaa Suomen Pankin vuoden 1978 loppuun asti maksamaan liikkeeseen laskemilleen, vähintään 7 päivän ja enintään 12 kuukauden talletustodistuksille johtokunnan harkinnan mukaan enintään 9 prosentin vuotuisen koron.

Latinalaisen Amerikan Kehityspankin talletusten korko

Pankkivaltuusmiehet päättivät syyskuun 20 päivänä pitämässään kokouksessa, että Suomen Pankkiin tehtäville Latinalaisen Amerikan Kehityspankin talletuksille saadaan maksaa 5 prosentin vuotuinen korko.

Osakemerkintöjä ja -ostoja

Kokouksessaan helmikuun 4 päivänä pankkivaltuusmiehet oikeuttivat johtokunnan merkitsemään Saariselkä Oy:n osakepääoman korotuksen yhteydessä Suomen Pankille 25 kpl yh-

tion uusia osakkeita hintaan 1 300 markkaa kappale.

Maaliskuun 21 päivän kokouksessa pankkivaltuusmiehet oikeuttivat johtokunnan merkitsemään Suomen Pankille Tervakoski Osakeyhtiön kuluvan vuoden osakeannissa pankin osakeomistusta vastaavan määrän eli 47 559 kappaletta Tervakoski Osakeyhtiön uusia osakkeita nimellisarvon mukaiseen osakeantihintaan 200 markkaa kappaleelta samoin kuin merkitsemään mahdollisesti merkitsemättä jäävät uudet osakkeet Suomen Pankille.

Elokuun 29 päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet päättivät oikeuttaa johtokunnan ostamaan Suomen Pankille Bostads Aktiebolaget Norra Kajen 4 -nimisen yhtiön osakkeet, jotka oikeuttavat 53 m²:n suuruisen toimistohuoneiston hallintaan talossa Pohjoisranta 4, sekä Lahden kaupungista noin 100—120 m²:n suuruisen, Lahden konttoriin perustetun toimistopäällikön toimen haltijan käyttöön luovutettavan asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet.

Muutoksia Suomen Pankin eläke- ja perhe-eläkesääntöihin

Helmikuun 21 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä johtokunta totesi, että pankin naispuolisten toimenhaltijain eläkeikä on 55 vuotta. Määräys on pysynyt muuttumattomana vuodesta 1926, jolloin pankin palveluksessa olevien naisten eläkeikä ensi kerran määriteltiin. Valtion viran- ja toimenhaltijain eläkeikä on eräin poikkeuksin sukupuolesta riippumatta 63 vuotta. Liike-, säästö- ja osuuspankkien keskinäisen sopimuksen perusteella on näiden pankkien naisvirkaileijain eläkeikä 60 vuotta, joka on sama kuin Suomen Pankin miespuolisten toimenhaltijain eläkeikä.

Mies- ja naispuolisten toimenhaltijain eläkeiän erilaisuus on saattanut eräissä tapauksissa aiheuttaa Suomen Pankissa eriarvoisuutta sukupuolten välillä karriärikehitykseen nähden. Tämän johdosta ja suuremman yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi johtokunta ilmoitti pitävänsä suotavana, että naispuolisten toimenhaltijain eläkeikä korotettaisiin 60 vuoteen, sekä esitti, että pankkivaltuusmiehet muuttaisivat vastaavasti pankin eläkesäännön 3 §:n 1 momenttia.

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät johtokunnan esitystä helmikuun 22 päivänä ja toukokuun

3 päivänä pitämässään kokouksissa sekä päättivät viimeksi mainittuna päivänä hyväksyä esityksen ja muuttaa joulukuun 13 päivänä 1966 vahvistamansa Suomen Pankin eläkesäännön 3 §:n 1 momentin alkuosan näin kuuluvaksi:

”3 §.

Vanhuuseläkkeen saamisen edellytyksenä on, että palvelus on päättynyt ja että edunsaaja on täyttänyt 65 vuotta taikka, jos edunsaaja on välittömästi ennen eläkkeelle siirtymistään ollut Suomen Pankin tai setelipainon palveluksessa vähintään kuukauden ajan, 60 vuotta...”

Samalla pankkivaltuusmiehet määräsivät, että edellä mainittu eläkesäännön muutos tulee voimaan vahvistamispäivästä siten, että sitä sovelletaan edunsaajiin, joiden palvelussuhde pankkiin alkaa toukokuun 3 päivänä 1977 tai sen jälkeen.

Kesäkuun 13 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta viittasi valtion eläkelakiin ja valtion perhe-eläkelakiin heinäkuun 26 päivänä 1976 tehtyihin muutoksiin, joiden tarkoituksena on parantaa vähimmäis- eli peruseläketurvaa sekä toteuttaa eläkkeen ja perhe-eläkkeen indeksiturvaa koskevat, työntekijäin eläkelakiin samanaikaisesti tehdyt muutokset myös valtion eläkejärjestelmässä. Valtion eläkelaisissa tarkoitettavat vapaakirjaeläkkeet määräytyvät muutoksen jälkeen 2 prosentin vuotuisen karttumiskertoimen mukaan aikaisemman 1.5 prosentin sijasta. Vastaavasti on valtion perhe-eläkelain mukainen vapaakirjaperhe-eläke uusien säännösten mukaan 30 vuoden eläkeajan perusteella 60 % edunjäätäjän eläkkeen perusteena olevasta palkasta, jos edunsaajia on vähintään kolme, sekä 45 %, jos edunsaajia on kaksi, ja 30 %, jos on yksi edunsaaja. Eläkkeiden indeksisidonnaisuutta koskeva muutos taas tarkoittaa sitä, että eläketurva sidotaan palkkatason muutosten asemesta yleisten palkka- ja hintatason muutosten keskiarvoon, jonka avulla voidaan paremmin turvata eläkkeensaajille kohtuullinen eläkkeiden ostovoiman lisäys.

Edellä olevaan viitaten ja koska Suomen Pankin eläkejärjestelmä noudattaa soveltuvien osin kulloinkin voimassa olevaa valtion eläkejärjestelmää, johtokunta esitti, että aikaisemmin mainittuja valtion eläkelain ja valtion perhe-eläkelain muutoksia vastaavat muutokset tehtäisiin myös Suomen Pankin eläke- ja perhe-eläkesääntöihin.

Lisäksi johtokunta totesi kirjelmässään, että Suomen Pankilla oli vuosina 1964—1966 voimassa työntekijäin eläkelain mukainen TEL-vakuutus pankkiin työsuhteessa olevien henkilöiden osalta. Kun pankin nykyinen eläkesääntö, jonka piiriin kuuluvat myös työsuhteessa olevat, tuli voimaan tammikuun 1 päivänä 1967, lakkautettiin TEL-vakuutus tarpeettomana. Vakuutuksen piiriin kuuluneille henkilöille on kuitenkin karttunut sanotulta ajalta työntekijäin eläkelain peruseläketurvan mukainen vapaakirjaeläke. Samaan palvelusaikaan perustuvan kaksinkertaisen eläketurvan estämiseksi olisi aiheellista liittää erityinen suojasäännös pankin eläke- ja perhe-eläkesääntöihin. Tätä koskevan uuden momentin johtokunta esitti lisättäväksi eläkesäännön 12 §:ään ja perhe-eläkesäännön 6 §:ään.

Kokouksessaan kesäkuun 20 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät muuttaa johtokunnan esittämällä tavalla Suomen Pankin eläkesäännön 4 §:n 1 momentin ja 11 §:n sekä lisätä 12 §:ään uuden 6 momentin samoin kuin muuttaa pankin perhe-eläkesäännön 5 §:n 1 momentin 1) kohdan ja 11 §:n sekä lisätä 7 §:ään uuden 3 momentin. Lisäksi pankkivaltuusmiehet päättivät, että muutokset tulevat voimaan ja niitä sovelletaan siten kuin päätöksen täytäntöönpanosäännöksissä määrätään.

Muutos Suomen Pankin palkkaussääntöön

Syyskuun 20 päivän kokouksessa pankkivaltuusmiehet muuttivat johtokunnan esityksen mukaisesti Suomen Pankin palkkaussäännön 3 §:ää perustamalla yhden uuden osastopäällikön toimen, jonka haltija on kansainvälisiä asioita käsittelevä lakimies.

Toimenhaltijain palkkausten tarkistaminen

Maaliskuun 15 päivänä 1977 solmittiin tulopoliittisen virkamiehen suosituksen mukainen valtion virkaehtosopimus, joka koski sopimuskautta 1.3.1977—28.2.1979. Sopimuksen mukaan palkkoja korotettiin sopimuskauden alusta lukien valtion V 1—V 5-palkkausluokassa 76 markkaa, V 6—V 21-palkkausluokassa 66 markkaa ja 1 %, kuitenkin vähintään 3 %, V 22—V 26-palkkausluokassa 3.4 % ja kaikissa B-palkkausluokissa 3 % kuukaudessa.

Maaliskuun 1 päivästä 1978 palkkoja piti sopimuksen mukaan korottaa 60 markkaa kuu-kaudessa ja lisäksi 0.5 %, kuitenkin vähintään 3 %, sekä 1 päivästä lokakuuta 1978 alkaen 2.3 %. Viimeksi mainittuja sopimuksen ehtoja on kuitenkin myöhemmin muutettu. Sopimuksessa oli myös varattu alakohtaisten erityiskysymysten järjestämiseen 22 milj. markkaa lokakuun 1 päivään 1977 mennessä sekä virkamiespalkkauksessa yleisesti ja erityisesti ilmenevien väristymien oikaisemiseen erikseen neuvoteltavalla tavalla sopimuskauden ensimmäisellä ja toisella osalla yhteensä 240 milj. markkaa niin kutsuttuna ansiokehitystakuuna. Lisäksi oli valtion virkamiesten palkkausta korotettu tammikuun 1 päivästä 1977 alkaen 1.8 %, mikä tarkistus pohjautui edellisellä sopimuskaudella sovitun järjestelyvaran käyttämiseen vasta kertomusvuoden alusta.

Maaliskuun 21 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä johtokunta valtion virkaehtosopimuksen viitaten esitti,

että Suomen Pankin vakinaisille toimenhaltijoille myönnettäisiin sekä ensimmäisellä että toisella sopimuskauden osalla samansuuruiset palkkauksen yleiskorotukset kuin valtion virkamiehille;

että valtion virkaehtosopimuksessa mainittua 22 milj. markkaa vastaava summa Suomen Pankin palkkasummasta jaettaisiin tasan kaikkien palkkaryhmien kesken;

että valtion virkamiesten osalta vuoden 1977 alussa voimaan tullutta 1.8 prosentin suuruista palkkojen tarkistusta koskeva järjestely, joka Suomen Pankin osalta toteutettiin edellisen sopimuskauden alussa vain osittaisena, saatettaisiin täysimääräisenä voimaan myös Suomen Pankin osalta tässä yhteydessä;

että johtokunta valtuutetaan sopimuskauden kummallakin jaksolla toteuttamaan tulopoliittisen virkamiehen suosituksessa määritellyn ansiokehitystakuun mukaiset tarkistukset mahdollisesti yleisesti ja erityisesti ilmenevien väristymien oikaisemiseksi valtion virkaehtosopimuksessa varattuja eriä vastaavalla määrällä;

että pankin ylimääräisten toimenhaltijain palkkausta tarkistetaan edellä esitettyä vastaavalla tavalla; sekä

että vuonna 1977 suoritettavat palkankorotukset saadaan suorittaa takautuvasti maaliskuun 1 päivästä lukien.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen kokouksessaan maaliskuun 21 päivänä.

Vuoden 1977 viidenkymmenen markan seteli

Pankkivaltuusmiehille kesäkuun 20 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta totesi, että setelien valmistusmenetelmät ovat huomattavasti kehittyneet, sen jälkeen kun pankkivaltuusmiehet vahvistivat edelleen käytössä olevien vuoden 1963 setelien paperia, ulkonäköä ja tekotapaa koskevat määräykset, ja että pankkivaltuusmiehet jo vahvistivat viime vuoden tammikuussa Suomen Pankin vuoden 1976 sadan markan setelin paperia, ulkonäköä ja tekotapaa koskevat määräykset. Johtokunta ilmoitti käsityksensä, että tässä vaiheessa olisi syytä nykyaikaistaa myös 50 markan setelin valmistustapa ja samalla jonkin verran muuttaa setelin väritystä, sekä esitti, että pankkivaltuusmiehet hyväksyisivät kirjelmän liitteenä olleen vuoden 1977 50 markan setelimallin.

Yllä mainittuna päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen ja päättivät tehdä valtioneuvostolle esityksen setelin selitelmän julkaisemisesta asetuskokoelmassa. Julkaiseminen tapahtui joulukuun 14 päivänä (923/77).

Suomen Pankin setelipainon johtosääntö

Pankkivaltuusmiehet merkitsivät kokouksessaan 20 päivänä kesäkuuta pöytäkirjaansa tiedoksi, että Suomen Pankin johtokunta oli saman kuun 14 päivänä vahvistanut pankin setelipainolle johtosäännön.

Johtokunnan samassa kokouksessa antaman selonteon mukaan setelipainon hallinto on ollut pankin johtokunnalle määrätynlainen pulma sen vuoksi, että setelipaino on myös liikelaitos, joka suorittaa painatustöitä muillekin kuin Suomen Pankille. Johtokunnalla ei ole ollut mahdollisuutta seurata riittävän yksityiskohtaisesti kaikkia setelipainon tapahtumia. Uuden johtosäännön mukaan setelipainolla on oma johtokunta, johon kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja enintään neljä muuta jäsentä. Puheenjohtajana toimii se pankin johtokunnan jäsen, jolle setelipainon valvonta pankkivaltuusmiesten vahvistaman johtokunnan tehtävään mukaan kuuluu. Johtosäännössä on pyritty määrittelemään, mitkä tehtävät — voimassa olevissa lainsäädännöllisissä puitteissa — edelleen kuuluvat pankin johtokunnalle ja mistä asioista huolehtii setelipainon johtokunta. Johtosäännön avulla on haluttu selvittää vaikutus- ja vastuusuhteita sekä keskittää asiallista rat-

kaisuvaltaa niille henkilöille, jotka setelipainoa koskevia asioita joutuvat käytännössäkin hoitamaan.

Ulkomaisia asiamiespankkeja

Elokuun 18 päivänä pidetyssä kokouksessa pankkivaltuusmiehet päättivät, että Suomen Pankin ulkomaisiksi asiamiespankeiksi otetaan Pohjoismaiden investointipankki (Nordiska investeringsbanken), Helsinki, Bayerische Landesbank Girozentrale, München, Deutsch-Skandinavische Bank AG, Frankfurt, Hungarian International Bank Ltd, Lontoo, The Long-Term Credit Bank of Japan Ltd, Tokio, Nordic American Banking Corporation, New York, ja Union Bank of Finland International S.A., Luxembourg.

Myönnettyt avustukset ja eläkkeet

Pankkivaltuusmiehet myönsivät kertomusvuonna yhden avustuksen ja yhden ylimääräisen eläkkeen.

Johtokunta

Johtokunnan varapuheenjohtaja, lakitieteen lisensiaatti Aarre Edvard Simonen kuoli helmikuun 3 päivänä.

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät maaliskuun 21 päivänä pankinjohtaja Simosen jälkeen avoimeksi tulleen johtokunnan jäsenen viran täyttämistä ja päättivät tehdä valtioneuvostolle esityksen valtiotieteen tohtori Ele Allan Aleniuksen nimittämistä sanottuun virkaan.

Tasavallan presidentti nimitti huhtikuun 7 päivänä avoimella kirjeellä edellä tarkoitettuun johtokunnan jäsenen virkaan kansanedustaja, valtiotieteen tohtori Ele Allan Aleniuksen 1 päivästä toukokuuta 1977.

Maaliskuun 21 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät johtokunnan puheenjohtajalle ja jäsenille maksettujen palkkojen tarkistamisesta samoin perustein kuin toimenhaltijain palkkauksen tarkistamisesta samana päivänä oli päätetty.

Kokouksessaan toukokuun 3 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät muuttaa maaliskuun 21 päivänä 1972 vahvistamansa johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten tehtävään 1 §:n sekä päättivät johtokunnan jäsen Karjalaisen tehtävien jakamisesta hänen virkavapautensa ja

silloisen hallituksen jäsenenä toimimisensa aikana.

Haarakonttorien valvojat

Pankin haarakonttorien valvojina ja heidän varamiehinään ovat vuonna 1978 pankkivaltuusmiesten päätöksen nojalla seuraavat henkilöt:

Joensuun konttori: valvojat opetusneuvos, filosofian maisteri Aulis Olavi Waldemar Koivusalo ja lääninkamreeri, varatuomari Otto Alvar Gustaf Sorasalmi sekä varamiehet poliisitarkastaja, varatuomari Leo Ilkka Kalevi Hupli ja toimitusjohtaja, merkonomi Mauri Heimo Kalervo Vänskä;

Jyväskylän konttori: valvojat kansliapäällikkö, lääninneuvos Uuno Osmo Volmari Aarnio ja oikeuspormestari Jaakko Wilhelm Krogerus sekä varamiehet lääninverojohtaja, varatuomari Martti Ilmari Lahtinen ja piirihohtaja Esa Mikael Riihimäki;

Kotkan konttori: valvojat ent. poliisimestari Eero Johannes Kettunen ja varatuomari Leif Gunnar Thuresson Häggblom sekä varamiehet oikeusneuvosmies Heikki Pajari ja verojohtaja, varatuomari Toivo Verner Rikkinen;

Kuopion konttori: valvojat kansliapäällikkö, lääninneuvos Toivo Kalevi Kopponen ja poliisimestari Erkki Juhani Vahronen sekä varamiehet hovioikeudenneuvos Esko Juhani Kilpeläinen ja johtaja, agronomi Pauli Uolevi Ilva;

Labden konttori: valvojat ent. oikeusneuvosmies Timo Johannes Tuori ja ent. rehtori Ilmari Johannes Vartiainen sekä varamiehet ent. kaupallinen johtaja Toivo Voitto Kullervo Koponen ja suunnittelujohtaja, ekonomi Pertti Juhani Lares;

Mikkelin konttori: valvojat rehtori Pauli Veli Vainio ja lääninneuvos Viljo Uolevi Lehtolainen sekä varamiehet vanhempi oikeusneuvosmies Jorma Kalevi Pekonen ja markkinointijohtaja, merkonomi Erkki Heikki Nevasaari;

Oulun konttori: valvojat kaupungintaloustarkastaja, ekonomi Ville Kalevi Matturi ja varatuomari Aulis Evert Virtanen sekä varamiehet kaupunginlakimies, varatuomari Erkki August Korhonen ja toimitusjohtaja Jorma Jalmar Sallamo;

Porin konttori: valvojat kunnallispormestari Olavi Einari Koivisto ja toimitusjohtaja, kauppaneuvos Heimo Kalervo Kaitila sekä varamiehet toimitusjohtaja Eino Kivikoski ja apulaiskaupunginjohtaja, varatuomari Mikko Iisakki Savelä;

Rovaniemen konttori: valvojat konttoripäällikkö, ekonomi Juho Kalervo Lahtinen ja lääninneuvos Vilho Johannes Haataja sekä varamiehet lääninverojohtaja, lainopin kandidaatti Erkki Emanuel Ollila ja kaupunginkamreeri, ekonomi Erkki Antero Vähälä;

Tampereen konttori: valvojat oikeuspormestari Jyrki Jalo Unto Tuominen ja apulaistalousjohtaja, hallinto-opin kandidaatti Eero Einar Lindfors sekä varamiehet varatuomari Lasse Joutsiniemi ja apulaiskaupunginjohtaja, yhteiskuntatieteiden maisteri Seppo Ilmari Välisalo;

Turun konttori: valvojat kanslianeuvos Tauno Ilmari Maijala ja toimitusjohtaja, ekonomi Heikki Alarik Löyttyniemi sekä varamiehet päätoimittaja, filosofian tohtori Keijo Kalevi Kulha ja professori Jaakko Ilmari Nousiainen;

Vaasan konttori: valvojat lainopin kandidaatti Åke Johannes Helanko ja ent. tehtaanjohtaja Ralf-Erik Klockars sekä varamiehet lääninneuvos Henrik Matias Palomäki ja toimitusjohtaja, lainopin kandidaatti, diplomiekonomi Hans-Erich Slotte.

Pankkivaltuusmiehet

Pankkivaltuusmiehinä toimivat vuoden alusta toukokuun 6 päivään seuraavat henkilöt:

Holkeri, Harri, valtiotieteen maisteri,
Laine, Jermu, varatuomari,
Maijala, Matti, toimitusjohtaja,

Helsingissä 14 päivänä maaliskuuta 1978

HARRI HOLKERI

Jermu Laine
Arne Saarinen
Ilkka-Christian Björklund
Ahti Pekkala

Saarinen, Arne, SKP:n puheenjohtaja,
Sundqvist, Ulf, valtiotieteen maisteri,
Alenius, Ele, valtiotieteen tohtori,
Melin, Ingvar S., kauppatieteiden lisensiaatti,
Pekkala, Ahti, osuuspankinjohtaja,
Junnila, Tuure, filosofian tohtori.

Sen jälkeen kun eduskunta oli toukokuun 6 päivänä pyynnöstä myöntänyt Aleniukselle Suomen Pankin johtokunnan jäseneksi nimittämisen johdosta vapautuksen pankkivaltuusmiehen tehtävästä, eduskunnan valitsijamiehet valitsivat saman toukokuun 10 päivänä hänen sijaansa pankkivaltuusmieheksi toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi valtiotieteen kandidaatti Ilkka-Christian Björklundin.

Edellä luetelluista kolme ensin mainittua muodostivat suppeamman valtuuston.

Puheenjohtajana toimi koko vuoden pankkivaltuusmies Holkeri ja varapuheenjohtajana pankkivaltuusmies Laine.

Tilintarkastajat

Pankin tilintarkastajiksi vuoden 1977 tilejä tarkastamaan eduskunnan valitsijamiehet valitsivat seuraavat henkilöt:

Turunen, Väinö, konttoripäällikkö, hänen varamiehensä *Aaltonen, Markus*, taloustieteiden maisteri;

Kivimäki, Erkki, järjestösihteeri, hänen varamiehensä *Aitamurto, Aarno*, varatuomari;

Mäki-Hakola, Pentti, maanmittausinsinööri, hänen varamiehensä *Lampinen, Arto*, varatuomari;

Kaarna, Mikko, kunnallisneuvos, hänen varamiehensä *Mattila, Kalevi*, reviisori;

Pesola, Pekka, varatuomari, hänen varamiehensä *Malm, Håkan*, agrologi.

Matti Maijala
Ulf Sundqvist
Ingvar S. Melin
T. Junnila

Eino Helenius

